

26. Halál és feltámadás

A bűn

zsoldja a halál. De az egyedül halhatatlan Isten Őrrelk életet ad megváltottainak. Addig a napig a halál minden ember számára csak Őntudatlan állapot. Amikor életünk ura, Krisztus, megjelenik, a feltámadt igazak az Őlő igazakkal együtt megdicsőülnek és elragadtatnak, hogy Urukkal találkozzanak. A második feltámadás, a gonoszok feltámadása, ezer év múlva lesz. (Róm 6:23; 1Tim 6:15-16; Préd 9:5-6; Zsolt 146:3-4; Jn 11:11-14; Kol 3:4; 1Kor 15:51-54; 1Thesz 4:13-17; Jn 5:28-29; Jel 20:1-10)

A filiszteusok serege

táborba szállt Sunemnól, és felkészülte Izrael megtámadására. Saul király, aki egyáltalán nem volt bizakodó hangulatban, Izrael seregét a Gilboa hegy közelében állította fel. A múltban Isten jelenlétének bizonyosságával Saul főlelem nélkül vezethette Izraelt az ellenséggel szembe. De Saul elfordult az Őrtől, és amikor a hitegyes király megpróbált kapcsolatba kerülni Istennel, hogy megtudja a közelgő csata kimenetelét, Isten nem állt szándékba vele.

Az

ismeretlen holnapról való baljós slátó főlelem nagyon rühözted Saulra. "Ha Sámuel vele lenne! De Sámuel meghalt, és nem adhatott tanácsot neki. Vagy igen?"

Saul megtudta, hogy van

egy halottidőző, aki megmenekült a korábbi boszorkányoktól, és a magas király lealacsonyult, hogy e halottidőzőtől megtudja a másnapos csata kimenetelét. Ezt kérte: "Észámuelt időzd fel nekem!" A másnapos szesz alatt "Ézistenfőlelem" állított feljőni a főlemből, aki közelgő szerencsétlen királlyal, hogy Izrael nemcsak elveszti a háborút, de őt és fiait is megölik (1Sámuel 28).

A jövendő Ős valóra vált.

De valóban Sámuel lelke volt az, aki ezt megjövendősítette? Hogyan lehetett ennek az Istentől kárhoztatott halottidőzőnek hatalma Sámuel - Isten prófétájának - lelke felett? És honnan jött Sámuel, miort és a főlemből" jött fel a lelke? Ha nem Sámuel lelke volt az, aki Saulhoz szült, akkor ki volt az? Nézzük meg, mit tanít a Biblia a halottakról, a halottakkal való kapcsolatáról és a feltámadásról!

Á

Halhatatlanság és halál

A

halhatatlanság az az állapot vagy tulajdonság, amely nincs kitűve a halálnak. A Szent-írás fordításként a halhatatlanság szót a görög *athanasia*, azaz 'halál nélküli állapot' és *aphtharsia*, azaz 'rozsdamentlenség' kifejezésekből fordították. Hogyan vonatkozik ez a fogalom Istenre és az emberi lényekre?

Halhatatlanság. A Szent-írás kinyilatkoztatja, hogy az *írások* Isten halhatatlan (1Tim 1:17). Tény, hogy ō "egyetlen halhatatlan" (1Tim 6:16). ō nem teremtett lény, ō *magában* létezik; nincs kezdete, és nincs vége (lásd e *írás* 2. fejezetét).

A Szent-írás

sehol sem értelmezi a halhatatlanságot olyan tulajdonságnak vagy állapotként, amely az embernek vagy "lelk"-nek, "szellem"-nek saját, vele született tulajdona. A *írás* "lelk"-nek vagy "szellem"-nek fordított kifejezések... *írás* mint 1600-szor fordulnak elő a Bibliában, de sohasem kapcsolódnak a "halhatatlan" vagy "halhatatlanság" szóhoz." (lásd a 7. fejezetet).[1]

Tehát

ellentétben Istennel, az ember halandó. A Szent-írás az ember "életét" a *írás* "lelk"-vel hasonlítja össze, amely "rövid ideig létezik, azután pedig eltűnik" (Jak 4:14). "Testük, és olyanok, mint az ellebbenő szőlő, amely nem tér vissza." (Zsolt 78:39) Az ember "mint a virág, kinyílik és elhervad, és eltűnik, mint az árnyék, és nem állandó" (Jób 14:2).

Isten és az ember

alapvetően különböznek egymástól. Isten végtelen, az ember véges. Isten halhatatlan, az ember halandó. Isten *írások*, az ember *lélek*.

Feltételek

halhatatlanság. A

teremtéskor azaz az Isten megalkotta az embert a föld porából, és orrába lehelte az élet leheletét. Így lett az ember "lélek" (1Móz 2:7 - 9. kat. ford.). A teremtés *írás* kinyilatkoztatja, hogy az emberiséget Istentől kapta az élet (v. ApCsel 17:25, 28; Kol 1:16-17). Ennek az alapvető ténynek a *írás* "lelk"-ben a halhatatlanság nem az ember vele született tulajdonsága, hanem Isten ajándéka.

Amikor Isten megteremtette

adámot és Évát, szabad akaratot adott nekik - a földet és a természetet. Engedelmeskedhettek vagy megtagadhatták az engedelmességet; megmaradnak Isten ereje által állandó engedelmeségtől függetlenül. Tehát az ajándékba kapott halhatatlanságuk feltételes volt.

Isten

gondosan Ács vilÁigosan meghatÁrozta, hogyan veszthetik el ezt az ajÁndÁkot - ha esznek Áza jÁ Ács gonosz tudÁjsÁnak fÁjjÁrÁl". Isten figyelmeztette Áket, hogy amikor ÁzejÁndel arrÁl, bizony, meghalsz" (1MÁz 2:17).[2]

A

halÁjl a bûn zsoldja. SÁjtÁjn cÁfolva Isten figyelmeztetÁsÁt - hogy az engedetlensÁg halÁjlhoz vezet - azt ÁllÁ-totta: ÁBizonny, nem haltok meg" (1MÁz 3:4). De ÁdÁim Ács Áova, miutÁjn ÁithÁjgta Isten parancsÁt, megtapasztalta, hogy a bûn zsoldja valÁban halÁjl (RÁm 6:23). BûnÁk vonta maga utÁjn ezt az Á-tÁletet: ÁVisszatÁorsz a fÁldbe, mert abbÁl vÁtettÁl; mert por vagy te, Ács ismÁt porrÁj leszesz" (1MÁz 3:19). Ezek a szavak nem az Álet folyamatosÁjgÁt jelzik, hanem a megszûnÁsÁt.

Ennek az Á-tÁletnek a

kimondÁisa utÁjn Isten elÁjrt a bûnÁs pÁrt az Álet fÁjjÁtÁl, hogy ne ehessen arrÁl, nehogy ÁrÁkkÁ Áljen" (1MÁz 3:22). Isten cselekedete nyilvánvalÁvÁtette, hogy az engedelmessÁg feltÁtelÁvel Á-gÁrt halhatatlansÁjg elveszett a bûn miatt. Most halandÁkkÁj lettek, kitÁve a halÁjlnak. Ás mivel ÁdÁim nem ÁrÁkkÁ-thette tovÁbb azt, amije mÁj neki sem volt, Áza halÁjl minden emberre elhatott, mivelhogy mindenk vÁtkeztek" (RÁm 5:12).

Csak Isten

irgalma mentette meg ÁdÁimot Ács ÁvÁjt az azonnali halÁjltÁl. Isten Fia felajÁnlotta ÁletÁt, hogy Ák mÁg egy lehetősÁget kaphassanak - egy mÁsodik esÁlyt. Á volt Áz Isten BÁrÁnya, aki megÁletett e vilÁjg alapÁ-tÁisa Áta" (Jel 13:8).

Az emberisÁg

remÁnyysÁge. BÁj

az emberek halandÁnak szÁletnek, a Biblia arra bÁjtorÁ-t, hogy keressÁk a halhatatlansÁjgot (IÁsd pl. RÁm 2:7). JÁzus Krisztus ennek a halhatatlansÁjgnak a forrÁisa. Áz Isten kegyelmi ajÁndÁka... ÁrÁkk Álet a mi Urunk, Krisztus JÁzusban" (RÁm 6:23; vÁj. 1Jn5:11). Á ÁzeltÁrÁjte a halÁjlt, vilÁgossÁgra hozta pedig az Áletet Ács halhatatlansÁjgot" (2Tim 1:10). ÁMert amikÁppen ÁdÁjmban mindnyÁjjan meghalnak, azonkÁppen a Krisztusban is mindnyÁjjan megelevenÁttetnek." (1Kor 15:22) Krisztus maga mondta, hogy hangjÁra megnyÁlnak a sÁrok, Ács feltÁjmadnak a halottak (Jn 5:28-29).

Ha

Krisztus nem jÁtt volna el, az emberisÁg helyzete remÁnytelen lett volna, Ács mindazok, akik meghaltak, ÁrÁkkre elpusztultak volna. De Krisztus Áldozata folytÁjn senkinek sem kell elpusztulnia. JÁnos ezt mondta: ÁMert Ágy szerette Isten e vilÁgot, hogy az Á egyszÁlÁtt FiÁjt adta, hogy valaki hiszen Á benne, el ne vesszen, hanem ÁrÁkk Álete legyen" (Jn 3:16). TehÁjt a Krisztusba vetett hit nemcsak a bûn bÁntetÁsÁt tÁrli el, hanem megajÁndÁkozta a hÁ-vÅket a felbecsÁlhetetlen halhatatlansÁjggal.

Krisztus ÁvilÁgossÁjgra

hozta... a halhatatlanságot az evangélium által" (2Tim 1:10). Például arra biztosít bennünket, hogy a Szentlélek által megadott tehetőség az evangéliumot megtagadóknak a Krisztus Jézusban való hitét" (2Tim 3:15). Akik nem fogadják el az evangéliumot, nem kapnak halhatatlanságot.

Részletesen

a halhatatlanságban. Amikor lejár az a pillanat, amikor az evangéliumot megkapják a halhatatlanság ajándékát: azaz a megújulást, titkot mondok nektek. Mindnyájan ugyan nem aluszunk el, de mindnyájan elváltunk, nagy hirtelen, egy szempillantásban, az utolsó trombitaszóra; mert trombita fog szólni, és a halottak feltámadnak romolhatatlanságban, és mi elváltunk. Mert szükség van rá, hogy ez a romlandó test romolhatatlanságot kapjon a feltámadás magáért, és a halandó test halhatatlanságba állítsák, és a halandó halhatatlanságba állítsák, akkor beteljesül az ígéret, amely meg van ígérve: Elneveltem a halál diadalra" (1Kor 15: 51-54).

Ebből nagyon világosan

kitűnik, hogy Isten nem a halál pillanatában ad megújulást a hűvönek, hanem a feltámadáskor, amikor "az utolsó trombita" szól. Akkor "ez a halandó halhatatlanságba állítsák". Noha Jézus világossá teszi, hogy megkapjuk az evangéliumot az ajándékot, amikor elfogadjuk Jézus Krisztust személyes Megújuláshoz (1Jn 5:11-13), de ez az ajándék ténylegesen akkor valóban meg, amikor Krisztus visszajár. Csak akkor fogunk halandóbbá halhatatlanná, romlandóbbá romolhatatlanná változni.

Á

A halál természet

Ha halál

az élet megszűnése, mit mond a Biblia, milyen állapotba kerül az ember, ha meghal? Miért fontos, hogy a keresztyének megértsék ezt a bibliai tanítást?

A halál alvása. A halál nem teljes megsemmisítés,

hanem csak átmeneti állapottal, még az ember a feltámadásra vár. A Biblia ismételt alvásnak nevezi ezt a közbeeső állapotot.

Az

Ótestamentum azt mondja Dávidról, Salamonról, valamint Izrael és Jéda tábori királyoknak haláljáról, hogy "ézelaludtak atyjikkal" (1Kir 2:10; 11:43; 14:20, 31; 15:8; 2Kor 21:1; 26:23 stb.). Jézus alvásnak nevezte a halált (Jézus 14:10-12), mint Dávid (Zsolt 13:4), Jeremiás (Jer 51:39, 57) és Dániel is (Dán 12:2).

Az Ótestamentum ugyanezt

a hasonlatot használja. Jairus halott leánya állapotának minőségétől Krisztus

azt mondta, ő alszik (Mt 9:24; Mk 5:39). Hasonlítközpön nyilatkozott a meghalt Lázárról is (Jn 11:11-14). Mt azt írta, hogy "Ézsok elhunyt szentnek teste feltámadt" (Mt 27:52) Krisztus feltámadása után, "és amikor Lukács beszámolt István mártír-rhalásáról, azt írta, hogy István "Ézelaluvk" (ApCsel 7:60). Mind Pál, mind Péter a halált alvának nevezte (1Kor 15:51-52; 1Thesz 4:13-17; 2Pt 3:4).

A halál
alvánkénti bibliai értelmezése teljesen illik a halál természetére, ahogy a következők szövegei mutatják: 1. Akik alszanak, "tudatlanok. ÉzA halottak semmit nem tudnak." (Préd 9:7) 2. Alvánkor szánat a tudatos gondolkodás. "ÉzKimegyen a lelke... aznapon elvesznek az ő tervei." (Zsolt 146:4) 3. Az alván vet a mindennapi tevékenységnek. "ÉzSemmi cselekedet, okoskodás, tudomány és bölcsesség nincs a Seolban, ahová menendő vagy." (Préd 9:12) 4. Az alván elválaszt bennünket az "öbren levőktől és tevékenységeiktől. "ÉzTöbb semmi részük nincs semmi dologban, amely a nap alatt történik." (8. vers) 5. A normális alván az "érzelmeket kizárja"-ti. "ÉzMind szeretetük, mind gyűlöletük, mind gerjedésük immár elveszett." (8. vers) 6. Az alván nem dicsőrik Istent. "ÉzNem a meghaltak dicsőrik az Urat." (Zsolt 115:17) 7. Az alván feltételezi az "öbrest". "ÉzEljő az "óra, amelyben mindazok, akik a koporsókban vannak, meghallják az Ő szavát, és kijönek." (Jn 5:28-29)[3]

Az ember visszatér a porba. Ahhoz, hogy megörsük, mi történik az emberrel, amikor meghal, ismernünk kell az ember alkotásait is. A Biblia szerves egységnek értelmezi az embert (lásd e könyv 7. fejezetét). A "lelek" olykor az egész embert jelenti, máskor pedig az "érzelmeit". Ezzel azonban nem azt tanja, hogy az ember "a lélek" részből áll. Mert a test és a lelek csak együtt létezik; oszthatatlan egységet alkot.

Az ember teremtésekor a föld porának (elemeinek) és az "élet leheletének az egyes-tárból jött létre az "előny vagy "lelek". "Édám nem kapott lelket a "lélek" "lelkét"; ő volt az "előny" (1Móz 2:7; lásd e könyv 7. fejezetét is). A halálkor ennek fordítottja történik: a föld pora az "élet lehelete nélkül" "tudat nélküli embert vagy halott lelket jelent (Zsolt 146:4). A testet alkotó elemek visszatérnek a földbe, amelyből jöttek (1Móz 3:19). A "leleknek nincs a testtől független tudatos "léte; egy bibliai szöveg sem jelzi, hogy a halálban a "lelek tudatos "lelkét tovább "é. Valóban, "ÉzAmely "lelek "létezik, annak kell meghalnia" (Ez 18:20).

A halottak tartózkodási helye. Az "testamentum háberül seol-nak, az "Éstestamentum pedig "Érágül hads-nak nevezi azt a helyet, ahova az emberek a halálukkor jutnak. A Szent "Ésbán a seol a leggyakrabban a "Ért jelenti.[4] A hads jelentése a seol-hoz hasonló.[5]

Minden halott erre a helyre jut (Zsolt 89:49), igazak és gonoszok egyaránt. Jákob ezt

mondta: "Ézsaiás rva megyek fiamhoz a Sírba [seol-ba]" (1Máz 37:35). Amikor a föld megnyitotta "Ézaz ó szájait", hogy elnyelje a gonosz királyt és társait, "Ézeleveníen szíllnak alá a pokolba [seol-ba]" (4Máz 16:30).

A seol magába zárrja az

egész embert, amikor az meghal. Amikor Krisztus meghalt, szállt a Sírba (a hadás-be), de a feltámadáskor lelke elhagyta a Sír-t (a hadást, ApCsel 2:27, 31 vagy seolt, Zsolt 16:10). Amikor David megkérte az Istennek, bizonyított tett arról, hogy kimentette lelkét "Éza Sírba [seol-ba] szíllak kázá" (Zsolt 30:4).

A Sír nem

az "ntudatuknál levő emberek helye.[6] Minthogy a halál tulajdonképpen alvás, a halottak "ntudatlan állapottban vannak a Sírban a feltámadásig, amikor a Sír (hadás) kiadja halottait (Jel 20:13).

A Ilek visszatér

Istenhez. Bár

a test visszatér a porba., a Ilek Istenhez tér vissza. Salamon azt mondta, hogy a halálban "Éza por földé lenne, mint azelőtt volt; a Ilek pedig megtérne Istenhez, aki adta volt azt" (Préd 12:9). (Az "j katolikus fordításban a 7. vers "gy szá": "Éza por visszatér a földbe, ahonnan jött, az "ltető lehelet meg az Istenhez, aki adta". Ez áll az igazak és a gonoszok esetében egyaránt.

Sokak

elgondolása szerint ez a szöveg azt bizonyítja, hogy az ember lényegi része továbbra is a halál után. De a Bibliában sem a hár, sem a "rág [ruach], illetve (pneuma) kifejezés nem jelent a testől független tudatos létre képes, "rtelmes lényt. Ezek a szavak inkább a "zleheletre" utalnak - az egyon lálhoz nélkülözhetetlen létszakra, az "let alapelemre, amely megeleveníti az állatot és az embert (lásd e könyv 7. fejezetét).

Salamon rta: "Az emberek

fiainak sorsa és az állatok sorsa egy és ugyanaz a sors. Amint ezek meghalnak, meghalnak azok is. Mindben egyforma az "ltető lehelet (ruach), és nincs az embernek többje, mint az állatnak... Mindkettő ugyanarra a helyre jut. Mindkettő porbál lett, és minden visszatér a porba. "s ki tudja, vajon az ember fiainak "ltető lehelete [ruach] felé szíll-e, és vajon az állatok "ltető lehelete [ruach] felé, a földbe szíll-e?" (Préd 3:19-21 - "j kat. ford.). Tehát Salamon szerint a halálban nincs különbség az ember és az állat lelke között.

Salamon

kijelentése - hogy a Ilek (ruach) visszatér Istenhez, aki adta - jelzi, hogy az, ami visszatér Istenhez, egyszerűen az "let alapeleme, amelyet Ő adott. Semmi utalás nincs arra, hogy a Ilek vagy lehelet a testől független tudatos lény. Ez a ruach egyenlő az "let leheletével", amelyet Isten lehelt az első

emberbe, hogy megleven-tse, Áölövé tegye Álettelen testét (v. 1M³z 2:7).

A Szent-r³is

k³vetkezetes tan-t³isa. Sok becs³letes kereszt³ny, aki nem tanulm³nyozta a Biblia hal³ir³ sz³Á³, teljes tan-t³is³it, nem tudja, hogy a hal³il a felt³mad³ig tart³ alv³is. Felt³telez³s³ szerint k³l³nb³z³ó igeszakaszok al³it³maszt³ik azt az elk³pzel³st, hogy a l³leknek a hal³il ut³in Ántudattal b³-r³ l³te van. Ha azonban figyelmesen tanulm³nyozz³ik ezt a k³rd³st, felismerik a Biblia k³vetkezetes tan-t³is³it, azt, hogy a hal³il az Ántudat megsz³ns³ okozza.[7]

Á

A

spiritizmus. Ha a halottak teljesen Áörz³ketlenek, kikkel l³pnek Árintkez³sbe a spiritiszta m³diumok?

Minden becs³letes ember

elismeri, hogy e jelens³geknek legal³bb egy r³sze csal³; de nem mindegyiket lehet Á-gy magyar³zni. Nyilv³nal³, hogy valamilyen kapcsolat van a term³szet³l³tti erök Ás a spiritizmus k³z³tt!

1. A spiritizmus eredete. A spiritizmus akkor indult el, amikor S³it³in elmondta első hazugs³g³it Á³nak: "Bizonny, nem haltok meg" (1M³z 3:4). Ez volt a l³lek halhatatlans³g³ir³ sz³Á³ első pr³dik³ci³. Ma vil³szerte sok vall³s akaratlanul is megism³lti ezt a t³vtant. Isten Á-t³lete azonban Á-gy hangzik: "Amely l³lek v³tkszik, annak kell meghalnia" (Ez 18:20). Sokan ezt az isteni Á-t³letet az ellenkez³re v³ltoztatt³ik, vagyis "Á l³lek, m³g ha v³tkszik is, Á³kk³ Á³".

A l³lek halhatatlans³g³it

hirdet³ves tan-t³is vezetett ahhoz a hiedelemhez, hogy a hal³il Ántudatos Ájllapot. Ahogy l³ttuk, ezek az Ájll³sfglal³sok teljesen ellentmondanak annak, amit a Biblia erről a t³m³ir³ tan-t³. Ezek a pog³ny filoz³fi³b³ - főleg Plat³nt³ - ker³ltek a kereszt³ny hitvall³sba a nagy hitehagy³s idej³n (l³sd e k³nyv 13. fejezet³). Ezek a hiedelmek elterjedtek a kereszt³ny³gen bel³, Ás ma is uralkod³ n³zetek.

A halottak

Ántudatos Ájllapot³it hirdet³ tan sok kereszt³nyt a spiritizmus elfogad³s³ira ind³-t. Ha a halottak Á³nek, Á³ Isten k³zel³ben vannak, mi³rt ne tud³nak szolg³l³ lelkek³nt visszat³ni a f³ldre? Á³ ha vissza tudnak j³nni, mi³rt ne pr³b³ln³ meg kapcsolatba l³ni vel³, hogy meghallgassuk tan³sukat Ás ir³ny³-t³sukat; hogy elker³lj³ a szerencs³tlens³get; vagy hogy

megvisszataljanak bűnünkben?

Ezekre az Örvökre Áp-tve

Sőt Án Ás angyalai (Jel 12:4, 9) kapcsolatba lőnek emberekkel, hogy elfogadtassák velük csalájsaikat. Spiritizta szeánszokon eszközök Álta megszemesá-tenek elhunyt rokonokat Ás barátokat, szőlelt vigaszt Ás bizonyosságot hozva az Őlőknek. Időnkőnt megjővendőnek bekövetkezendő eseményeket, Ás beteljesedősk hitelt ad a szavaiknak, s Ágy az Álta hirdett veszélyes eretneksőgek a hitelessőg lőtszatő keltik, mőg ha ellent is mondanak a Bibliának Ás Isten tőrvőnyőnek. Sőt Án, miut Án elmozdő-totta a gonosz ellen vődő korlőtokat, akadály nőlkő fordő-thatja el az embereket Istentől, a biztos pusztulás őtjőra terelve őket.

2.

Áv Ás a spiritizmust. Nem szőksőges, hogy a spiritizmus bőrkit is megtővessen. A Biblia vilőgosan felfedi, hogy Állő-tőjai csalájsok. Amint lőttuk, a Biblia elmondja, hogy a halottak nem tudnak semmit; hogy Ántudatlanul fekszenek a ső-rban.

A Biblia nyomatőkosan

megtiltja a halottakkal vagy a szellemvilőggal valő kapcsolat minden kő-sőlető. Azok, akik azt Állő-tjők, hogy kapcsolatuk van a halottakkal, mint ahogy azt a spiritizta mődiumok mondjők ma, valőjőban a őzhalottidőzőkkel" Árintkeznek, akik őzőrdőgi lelkek" (3Mőz19:31; vő. 5Mőz 18:10-11). Az őr ezt a tevőkenysőget utőlatossőgnak nevezi, Ás azoknak, akik ezt gyakoroltjők, halőllal kellett lakolniuk (3Mőz 19:31; 20:27; vő. 5Mőz 18:10-11).

Ásai őjő

jellemezte a spiritizmus balgasőgőit: őzHa ezt mondjők tinőktek: Tudakozzatok a halottidőzőkől Ás a jővendőmondőktő, akik sipognak Ás suttognak, hőt nem Istentől tudakoződik a nőp? Az Őlőkőrt a halottaktő kell-ő tudakoződni? A tanő-tőjra Ás a bizonyossőgtőre hallgassatok! Ha nem ekkőnt szőlnak azok, akiknek nincs hajnaluk" (Ás 8:19-20). Csak a Biblia tanő-tőjai vődik meg a keresztőnyt e kőlőnben ellenőllhatatlan csalájsok ellen.

3. A spiritizmus megnyilvőnőjai. A Biblia egy sor spiritizta

tevőkenysőgről tesz emlő-tőst - kezdve a főraő jővendőmondőitő, a ninivei Ás babiloni varőjzslőktő, csillagjősoktő Ás bűbőjosoktő az izraeli varőjzslőkig Ás mődiumokig -, Ás mindet elő-tőli. Pőlda erre az endori halottidőző Álta tartott szeánsz, a Saul rőszőre vőgzett szellemidőző, amivel ezt a fejezetet kezdtők.

A

Szentő-rőjő ezt mondja: őzMegkőrdőző Saul az Urat, de az őr nem felelt nőki sem Ájlomlőitő, sem az Urim, sem a prőfő-tőjő Álta" (1Sőim 28:6). Istennek tehőt semmi kőze nem volt ahhoz, ami Endorban tőrtő. Sault becsapta egy dőmon, aki megszemesá-tette a halott Sőmuelt. A kirőly nem az igazi Sőmuelt lőtta. A halottidőző egy idős ember alakjőit lőtta, mőg Saul csak őz megismerte" vagy

kiképvetkeztette, hogy az csak Sámuel lehet (14. vers).

Ha elhisszitek azt, hogy az a jelenség valóban Sámuel volt, azt is el kell hinnünk, hogy boszorkányok, varázslók, szellemidézők, bűvészek, spiritisztek vagy halottidézők elő tudják hívni a halott igazakat, bárhova mentek is halálukkor; és azt is el kell fogadnunk, hogy az istenfő Sámuel állatvilágban volt a földön, mert az idős ember "Éza földből" jött fel (13. vers).

Ez a szejnsz nem reményt adott Saulnak, hanem kétségbe ejtette. Másnap állnyilkosságot kévetett el (1Sám 31:4). De az áll-tálagos Sámuel megvendéglte, hogy azon a napon Saul és fiai vele lesznek (1Sám 28:19). Ha igazat mondott volna, arra kellene kévetkeztetnünk, hogy a halál után az engedetlen Saul és az igaz Sámuel egy helyre került. De inkább arra a kévetkeztetésre kell jutnunk, hogy egy gonosz angyal hozta létre e szejnszon történetét megvesztő eseményeket.

4. Az utolsó család.

A múltban a spiritizmus megnyilatkozásai az okkultizmus világára szorítottak, de jobban a spiritizmus "keresztény" megjelenési formát állt, hogy megvesztesse a keresztény világot. Azt áll-tva, hogy elfogadta Krisztust és a Bibliát, a spiritizmus a hívők rendkívül veszélyes ellenséggé vált. Kérmfontan és megvesztően dolgozik. A spiritisztek Éza Bibliát a meg nem állt sz-v tetsése szerint magyarázzák, hogy komoly és állfontosságú igazságot állstalan-tsák. Azt hirdetik, hogy Isten legfontosabb tulajdonsága a szeretet, de azt gyenge állzelgösséggé alacsony-tják, és nemigen tesznek állállnbséget a já és a rossz kéztétt. Azt nem veszik figyelembe, hogy Isten igazságos; hogy állr hoztatja a bűnt, és azt sem, hogy szent állrvénye mit kévetel. Az embereket arra tan-tják, hogy a áll-zparancsolatot holt áll-rállnak tarták. A spiritizmus tetsető, megbabonállz mesái foglyul ejtik az állzések, és az embereket arra állstállnzik, hogy ne fogadják el a Bibliát állállk alapját."[8]

Ez álltal

bizonytalanná lesz, hogy mi a já, és mi a rossz, és állrki vagy állrmilyen helyzet vagy állra az állz igazság" zsinállrtállvállhat. Minden ember istenné vállhat, teljes-tve állállnnak azt az állállretét, hogy állzolyanok lesztek, mint az Isten" (1Málz 3:5).

Előttállnk áll áll

megprállálltálls ideje", államely az állész állllgra áll, hogy megprállálllja a föld lakosait" (Jel 3:10). állálln nemsokállra nagy jeleket és csodákat fog álltrehozni; állg egy utolsó erőfeszállt tesz a állll megvesztállsre. E mesteri család állszállva állnos ezt mondta: állállálltam... állállrom tisztálltalan lelket... állállállkhoz hasonállkat... állállállgi lelkek azok, akik jeleket tesznek; akik elmennek a földnek és az állész állllgnak állálllyaihoz, hogy egybegyálltsállk azokat a mindenhatáll Isten ama nagy napállnak viadalállra" (Jel 16:13-14; áll. 13:13-14).

Csak azok menekülhetnek meg, akiket Isten hatalma megtart, mivel megerősítették értelmüket a Szent-rájs igazságával, és csak azt fogadták el egyedüli tekintélyként. Mindenki májs, aki nem részesül ebben a védelemben, áldozatul esik annak a csalájsnak.

Az első és második halál. A

második halál a meg nem tört bűnségek végső büntetése, akiknek a neve nincs beírva az élet könyvébe, ami az ezer esztendő végén kerül be (lásd a 26. fejezetet). Ebből a halálból nincs feltámadás. Sőt, a gonoszok elpusztításával együtt a bűn is megsemmisül, és halál sem lesz többé (1Kor 15:26; Jel 20:14; 21: 8). Krisztus megígérte, hogy "és az az igazság, hogy az első második halál" (Jel 2:11).

A második

halál szent-rájsi meghatározása alapján lehetjük, hogy az első halál az, ami a dajm bűne kerülve mindenkit elár - kivéve azokat, akik elragadtatnak. Az első halál "és a bűn elkorcsos-tá hatásoként természetesen sítja az emberiséget." [9]

Á

A feltámadás

A

feltámadás "és az élet és személyné teljességének helyreállítása a halál után". [10] Mivel az emberiség a halálnak, feltámadásra van szükség, hogy a sár után újra állhessen. Az "és" - és "és" Ástestamentumon Ájt Isten hárnékei kifejezték, hogy hisznek a feltámadásban (Já^{3b} 14:13-15; 19:25-29; Zsolt 49:16; 73:24; Ása 26:19; 1Kor 15).

A feltámadás bizonyossága

reményt ad arra, hogy töl a jelenlegi világon, amelyben mindenkinek halál a sorsa, boldogabb javó vár ráink.

Krisztus

feltámadása. A

halott igazak halhatatlan életre való feltámadása szoros kapcsolatban van Krisztus feltámadásával, mivel a feltámadt Krisztus az, aki végül feltámasztja a halottakat (Jn 5:28-29).

1. Fontossága. Mi történt volna, ha Krisztus nem

támadt volna fel? Pál állszefoglalja a kerülveket: a) Nem volna értelme az evangélium hirdetésének: "és ha... a Krisztus fel nem támadott, akkor hiábavaló a mi prédikálásunk" (1Kor 15:14). b) Nem volna bocsájnát a bűnsékre: "és ha... Krisztus fel

nem tÁjmadott... [akkor] mÁg bűneitekben vagytok" (17. vers). c) Nem lenne Ártelme JÁzusban hinni: â€žHa... Krisztus fel nem tÁjmadott, hiÁbavalÁ³ a ti hitetek" (17. vers). d) Nem lenne egyetemes feltÁjmadÁjs: â€žHa azÁrt KrisztusrÁ³ hirdettetik, hogy a halottak kÁzÁ¹ feltÁjmadott, mimÁ³don mondjÁjk nÁmelyek tikÁztetek, hogy nincsen halottak feltÁjmadÁjsa?" (12. vers). e) Nem remÁnykedhetnÁnk a sÁ-ron tÁ⁰li Áletben: â€žHa... Krisztus fel nem tÁjmadott... akik a Krisztusban elaludtak, azok is elvesztek" (17-18. vers).[11]

2.

Testileg valÁ³ feltÁjmadÁjs. Az a Krisztus, aki elöjÁtt a sÁ-rbÁ³, ugyanaz a JÁzus volt, aki itt a fÁldÁn testben Ált. Most megdicsöÁlt teste volt, de az is valÁ³sÁjgos test volt. Olyan valÁ³sÁjgos volt, hogy senki sem vett Ászre semmi kÁ¹ÁnbsÁget (Lk 24: 13-27; Jn 20:14-18).

JÁzus tiltakozott az

ellen, hogy valamilyen lÁlek vagy szellem volna. Ezt mondta tanÁ-tvÁjnyainak: â€žLÁssÁjtok meg az Án kezeimet Ás lÁjbaimat... tapogassatok meg engem, Ás lÁssatok; mert a lÁleknek nincs hÁ⁰sa Ás csontja, amint lÁjtjÁjtok, hogy nÁkem van!" (Lk 24:39). Testi feltÁjmadÁjsa valÁ³sÁjgÁjnak bizonyÁ-tÁjsÁjra evett is elöttÁ¹k (43. vers).

3.

HatÁjsa. A

feltÁjmadÁjs erővel tÁltÁtte be Krisztus tanÁ-tvÁjnyait. A gyenge Ás rÁmÁ¹ emberek csoportjÁjt bÁjtor apostolokÁj formÁjlta, akik UrukÁrt bÁjmit kÁpesek megtenni (Fil 3:10-11; ApCsel 4:33). Ennek eredmÁnyekÁnt vÁjllalt missziÁ³munkÁjjuk megrÁjzta a rÁ³mai birodalmat, Ás felforgatta a vilÁjgot (ApCsel 17:6).

â€žKrisztus feltÁjmadÁjsÁjnak

bizonyossÁjga adott cÁlt Ás eröt az evangÁlium prÁdikÁjÁjnak (vÁj. Fil 3:10-11). PÁter Ágy beszÁlt â€žJÁzus Krisztusnak a halÁjlbÁ³ valÁ³ feltÁjmadÁjsÁj³, mint ami â€žÁlõ remÁnysÁget' Ábreszt a hÁ-vökben (1Pt 1:3). Az apostolok az â€žfeltÁjmadÁjsÁjnak' bizonyÁ-tÁjsÁjra rendelt embereknek tekintettÁk magukat (ApCsel 1:22), Ás a Krisztus feltÁjmadÁjsÁj³ szÁ³ tanÁ-tÁjsukat az Á"testamentum messiÁsi prÁ³ÁciÁjira alapoztÁjk (ApCsel 2:31). â€žAz Ásr JÁzus feltÁjmadÁjsÁjnak' szemÁly szerinti tanÁ⁰ikÁnt tudtak â€žnagy erővel' bizonyssÁjgot tenni (ApCsel 4: 33). Az apostolok felkeltettÁk a zsidÁ³ vezetők ellenÁjllÁjsÁjt, amikor hirdettÁk â€žJÁzusban a halÁjlbÁ³ valÁ³ feltÁjmadÁjs³' (2. vers). PÁj, amikor a Szanhedrin elÁ⁰ idÁztÁk, megmondta, hogy â€ža halottak remÁnysÁge miatt' van vÁj⁰d alatt (ApCsel 23:6; vÁj. 24:21). A rÁ³maiaknak PÁj azt Á-rta, hogy JÁzus Krisztus â€žmegbizonyÁttatott hatalmasan Isten FiÁjnak... a halÁjlbÁ³ valÁ³ feltÁjmadÁjsa Ájltal' (RÁ³m 1:4). A keresztÁny a keresztÁggel tesz bizonyssÁjgot - magyarÁjzta az apostol - a Krisztus feltÁjmadÁjsÁjban valÁ³ hitÁról (RÁ³m 6:4-5)."[12]

A

kÁt feltÁjmadÁjs. Krisztus

azt tanÁ-totta, hogy kÁt egyetemes feltÁjmadÁjs lesz: â€žaz Álet feltÁjmadÁjsa" az igazakÁ, Ás â€ža kÁjrhozat feltÁjmadÁjsa" a gonoszokÁ (Jn 5:28-29; ApCsel 24:15).

1. Feltámadás az

Életre. Azok,

akik az első feltámadáskor támadnak fel, boldogok és szentek (Jel 20:6). Ők nem fognak az ezer esztendő végén a tűznek tájban meghalni (14. vers). Az Életre és halhatatlanságra tártánő feltámadás (Jn 5:29; 1Kor 15:52-53) a második adventkor valósul meg (1Kor 15:22-23; 1Thessz 4:15-18). Azok, akik ebben részesülnek, tább nem halhatnak meg (Lk 20:36), hanem örökké egytt lesznek Krisztussal.

Milyen

lesz a feltámadt test? Krisztushoz hasonlóan a feltámadt szenteknek valóságos testük lesz. És ahogy Krisztus megdicsőült lényként támadt fel, ez tártánik majd az igazakkal is. Pál azt mondta, hogy Krisztus ázélváltoztatja a mi nyomorúságos testünket, hogy hasonló legyen az Ő dicsőséges testéhez" (Fil 3:21). A meg nem dicsőült testet "örzöki testnek", a megdicsőült testet "léleki testnek" nevezi. Az előbbi halandó és romlandó, az utóbbi halhatatlan és romolhatatlan. A halandóbbá változás egy pillanat alatt tártánik a feltámadáskor (lásd 1Kor 15:42-54).

2. Feltámadás a

kárhozatra. A

gonoszok a második egyetemes feltámadáskor támadnak fel, ami az ezer esztendő végén lesz (lásd e kárv 26. fejezetét). Ezt a vég-tálet és kárhozat kárveti (Jn 5:29). Ekkor támadnak fel azok, akiknek a neve nincs az Élet kárvében, és ázvetetnek a tűznek tájba". "Ez a második halál" (Jel 20:15, 14).

Elkerülhetők

volna ezt a tragikus vég. A Szent-rés félreörthetetlenül elmondja a menekülős Isten általa kárvit: "örjétek meg, és forduljatok el minden vétkektől, hogy romlásotokra ne legyen gonoszságotok. Vessétek el magatokat minden vétkeket, amelyekkel vétkeztetek, és szerezzetek magatoknak új szövet és új lelket! Miért halnátok meg?... Mert nem győnyörködétek a meghalás halálában, ezt mondja az Őr Isten. Törjétek meg azört, és öljétek!" (Ez 18:30-32).

Krisztus azt gári, hogy

ázaki gyöz, annak nem árt a második halál" (Jel 2:11). Azoknak, akik elfogadják Jzust és az általa kárvit ádvásget, lehatatlan örökben lesz részükk, amikor visszajévn. Urak és Megváltásuk társaságában sohasem mála boldogságban fogják tártani az örökkelvalásgot.

Á

Lábjegyzet

Á

1.

Â

â€žImmortality", SDA Encyclopedia, jav. kiad., 621. oldal.

2.

Â

A szájzadok folyamán szájmos vallás - evangélikus, református, anglikán, baptista, kongregacionista, presbiterianus, metodista stb.) - kivételül keresztny egyéniségi magyarizáltak a feltételes halhatatlanság bibliai tanítását. A legkivételülbbak közül voltak a következők: a XVI. században - dr. Martin Luther, William Tyndale, John Frith, George Wishart; a XVII. században - Robert Overton, Samuel Richardson, John Milton, George Wither, John Jackson, John Canne, John Tillotson Őrsek, dr. Isaac Barrow; a XVIII. században - dr. William Coward, Henry Layton, Joseph N. Scott orvos, dr. Joseph Priestly, Peter Pecard, Francis Blackburn esperes, William Warburton pásztor, Samuel Bourn, dr. William Whiston, dr. John Tot-tie, Henry Dodwell professzor; a XIX. században - Timothy Kendrick pásztor, dr. William Thomson, dr. Edward White, dr. John Thomas, H. H. Dobney, Richard Whately Őrsek, Henry Alford dŐkán, James Pan-ton Ham, Charles F. Hudson, dr. Robert W. Dale, Frederick W. Farrar dŐkán, Herman Olshausen, Canon Henry Constable, William Gladstone, Joseph Parker, John J. S. Perowne pásztor, Sir George G. Stokes, dr. W. A. Brown, dr. J. Agar Beet. dr. R. F. Weymouth. dr. Lyman Abbott, dr. Edward Beecher, dr. Emmanuel Petavel-Olliff, dr. Franz Delitzsch, Charles J. Ellicot pásztor, dr. George Dana Boardman, J. H. Pettingell; a XX. században Canon William, H. M. Hay Aitken, Eric Lewis, dr. William Temple, dr. Gerardus van der Leeuw, dr. Aubrey R. Vine, dr. Martin J. Heinecken, David R. Davis, dr. Basil F. C. Atkinson, dr. Emil Brunner, dr. Reinhold Niebuhr, dr. T. A. Kantonen, dr. D. R. G. Owen. Lásd Question on Doctrine, 571-609. oldal; Froom, The Conditionalist Faith of Our Fathers (Washington, D. C.; Review and

Herald, 1965, 1966), 1. kötet 2. kötet

3.

Á

Árnyék "Death", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
277-278. oldal

4.

Á

R. L. Harris, "The Meaning of the Word Sheol as Shown by
Parallels in Poetic Text," Journal of the Evangelical Theological Society;
1961. december, 129-135. oldal; Árnyék SDA Bible Commentary,
jav. kiad., 3/999. oldal

5.

Á

Lásd még például SDA Bible Commentary, jav. kiad.,
3/387. oldal

6.

Á

Egyetlen kivétel, amikor a seol jelképesen (lásd Ez 32:21) vagy a hadsereg egy példázatban szerepel (Lk 16:23). A seol több mint hatvanszor fordul elő az Ótestamentumban, de sehol sem utal a halál utáni büntetés helyére. Ez az elképzelés inkább kapcsolódott a gyehennához (Mk 9:43-48), és nem a hadsereghoz. Csak egy kivétel van (Lk 16:23). Lásd még SDA Bible Commentary, jav. kiad., 3/999. oldal

7.

Á

A következő szakaszokat problematikusnak gondolták a halál természetéről szóló bibliai tanítás szempontjából. De az alaposabb vizsgálat azt mutatja, hogy teljes összhangban vannak a Szentírás többi részével.

a) Rájhel halájlá. Rájhel halájláirá a Szent-rájis azt mondja, hogy "Ézleke kimáone" (1Máz 35:18). Ez a kifejezés egyszerűen azt jelzi, hogy utolsó tudatos pillanataiban Áos utolsó lélegzetével fiának nevet adott. Más fordítások Á-gy adják vissza: "Amikor máj-máj elszállt belőle a lélek, mert haldoklott..." (Áj prot. ford.); "Amikor Álete megszűnőben volt - meg kellett ugyanis halnia..." (Áj kat. ford.)

b) Illás Áos a halott fió. Amikor Illás imádkozott, hogy a sareptai Ázvegy fiának lelke tórien vissza, Isten a fió felledésével vájlaszolt az imájára (1Kir 17:21-22). Ez volt a test Áos az Áleterő egyeslének eredménye. Egymástá elkálá-tve egyiknek sem volt Álete, sem Ántudata.

c) Mázses megjelenése a hegyen. Mázses megjelenése a megdicsőlé hegyen nem bizonyít arra, hogy léteznek Ántudattal bá-rá lelkek, vagy hogy az Ásszes igaz halott a mennyben van. Ráviddel a megdicsőlé hegyi esemény előtt Jázus megmondta tanítványainak, hogy kázlék egyesek nem halnak meg addig, má-g meg nem látják az ember Fiát eljenni országában. Péternek, Jakabnak Áos Jánosnak beteljesedett ez az Ágret (Mt 16:28; 17:3).

Krisztus a hegyen "Émakettben" megmutatta Isten dicső országát. Krisztus, a dicsőség Királya, ott volt Mázessel Áos Illással. Ők kápvisele a mennyek országának kátfőle polgárát. Mázses a halott igazakat kápvisele, akik a második adventkor feltámadnak a sárba, Illás pedig az Álő igazakat, akik elragadtatnak a Mennybe, anélkül, hogy meghaltak volna (2Kir 2:11).

Jádás bizonyítja, hogy Mázses kálán feltámadásban rácszeslé. Mázses feltámadása Áos eltemetése után (5Máz 34:5-6) vita támad Mihály Áos az Árdg kázlétt Mázses testét (Jád 9). Mázsesnek a hegyen való megjelenéséből kávetkeztethető, hogy az Árdg elvesztette a csatát, Áos Mázses feltámadt sárba. Ő volt az első, akiről Krisztus feltámasztás hatalmának bizonyítékaként név szerint tudunk. Ez az esemény nem szolgál bizonyítékul a lélek halhatatlanságának tana mellett. Inkább a test feltámadásának tanát támasztja alá.

d) A gazdag Áos Lájáir páldázata. Annak a tártánetnek a felhasználásával, amelyet Krisztus a gazdag emberről Áos Lájáirrá mondott, azt tanítják, hogy a halottak Ántudatos Állapotban vannak (Lk 16:19-31). Sajnos azok, akik ezt Á-gy magyarázzák, nem veszik tudomásul, hogy ez páldázat, aminek nem lehet minden részletét szás szerint venni. A páldázatban a halottak testük részeivel - mint szemükkel, nyelvükkel Áos ujjakkal - egyt kapják meg jutalmukat, illetve bántetésüket; az igazak Ábrahám kebelén lesznek, Áos a menny Áos a pokol hallátáigonságban belől van egymástá; mindkét osztály halálakor kapja meg jutalmát, illetve bántetését - ellentétben Krisztus tanításával, amely szerint ez a második adventkor tártánetik meg (Mt 25:311; Jel 22:12).

De ez a tanítás netán eldöntés - Krisztus kedvelt tanítási módszere. Minden eldöntés célja bizonyos lecke megtanítása, és amit Jézus itt meg akart tanítani, annak nem volt semmi kárja a halottak állapothoz. Ennek a tanításnak az a tanulsága, hogy fontos az Isten Igéje szerint való élet. Jézus megmutatta, hogy a gazdag ember belefeledkezett az anyagi dolgokba, és nem törődött az énséget szenvedőkkel. A tanítás sorsunk a jelen életben dől el, és nincs másodlagos baidó. A Szentírás a megtéréshez és a társasághoz vezető kalauz, és ha nem figyelünk Isten Igéjének intésére, nincs más, ami öríthetünk lelkünknek. Krisztus ezekkel a szavakkal fejezte be a tanítást: "Ha másra és a tanításra nem hallgatnak, az sem győzi meg őket, ha valaki a halottak számára feltámad" (Lk 16:31).

Krisztus csupán felhasználta egyes fogalmakat egy jól ismert zsidó tanításból, amelyben a halottak társalognak egymással. (Az Ábrahám kebele és a hadás nagyon hasonló fogalom volt a zsidó hagyományban. Lásd "Discourse to the Greeks Concerning Hades", Josephus' Complete Works, William Whiston fordításában [Grand Rapids; Kregel, 1960], 637. oldal). Talánunk a Bibliában olyan tanítást, amelyben a fák beszélgetnek (Bár 9:7-15; v. 2Kir 14:9). Senki sem próbálta ezzel a tanítással bizonyítani, hogy a fák tudnak beszélni. Tehát ne értelmezzük Krisztus tanítást úgy, hogy ellentmondjon annak a sokszorosan bizonyított szentírásbeli igazságnak és Krisztus személyes tanításának, amely szerint a halál alvás.

e) Krisztus gőre a latornak. Krisztus a kereszten ezt gőre a latornak: "Bizony mondom néked: ma velem leszel a Paradicsomban" (Lk 23:43). A Paradicsom nyilvánvalóan azonos a mennnyel (2Kor 12:4; Jel 2:7). Ahogy a fordításban megjelenő szöveg mondja, Krisztus a Mennnybe megy azon a ponton, hogy Istennél legyen, és ezek szerint a lator is. De a feltámadás hajnalán Krisztus maga mondta a lába elborulás máriának: "Ne illess engem; mert nem mentem máig fel az Atyámhoz; hanem menj az Atyámfiához, és mondd nekik: Felmegyek az Atyámhoz és a ti Atyátokhoz, és az Atyámhoz és a ti Istentekhez" (Jn 20:17). Az angyal szavai jelzik, hogy Krisztus a hőt vőgőn a sárban volt. "Jertek, lássátok a helyet, ahol feküdt vala az Ásr" (Mt 28:6).

Ellentmondott-e Krisztus tanításának? Egyáltalán nem. E szöveg értelmezését megoldják az írásjelek. A Biblia korábbi kőzírtaiban nem voltak vesszők, kettőspontok vagy a szavak közötti szövegjel. Az írásjelek beiktatása és a szavak közötti elválasztása alaposan megváltoztathatja a szöveg értelmét. A Biblia fordításai a legjobb megértésük szerint helyezték el az írásjeleket, de munkájuk nem ihletett.

Ha a fordítások, akik általában nagyszerű munkát végeztek, Lukács 23:43-ban a vesszőt nem a "ma" szöveg elé, hanem utána tették volna, ez a szöveg nem mondana ellent a halálról szóló bibliai tanításnak. Krisztus szavai helyesen értelmezve ezt jelentik: "Bizony mondom néked ma (ezen a napon, amikor bűnözőként meghalok), velem leszel a paradicsomban." Jézus a bibliai tanítással állszhangban biztosította a latort, hogy vele lesz a Paradicsomban, amely gőret az igazak feltámadása után, Krisztus másodlagos adventjekor fog beteljesedni.

f) Elkívánjuk, hogy Krisztussal lenni. "Nekem az élet Krisztus, és a meghalás nyereség" - mondta Pál. "Mert szorongattatom e kettő között, kívánom, hogy meghaljak, és Krisztussal lenni; mert ez sokkal inkább jobb" (Fil 1:21, 23). Vajon Pál azt gondolta, hogy a mennybe jut azonnal, amikor meghal?

Pál sokat írt a Krisztussal való együttéről. Egyik levélben írt azokról, akik elaludtak Jézus által. A második adventkor - mondta - feltámadnak a halott igazak, és az élő igazakkal együtt elragadtatnak "az égi elmebe; és ekkor mindenkor az ősszel leszünk" (1Thessz 4:14, 17).

Ezzel a hitvallással látjuk, hogy a filippibeliekhez írt levelében nem ad részletes magyarázatot arról, mi történik, amikor valaki meghal. Csak kifejezést ad annak, hogy vigyük elhagyni ezt a jelenlegi nyugtalan életet, és Krisztussal lenni, de semmit nem mond a halál és feltámadás közötti időről. Reményes, hogy az ügrettel pontosan, amely szerint az örökösökkel való sorsukon írt együtt lesz Jézussal. A halottaknak nem hosszú az az idő, ami eltelik attól kezdve, hogy a halál lezárta a szemüket, addig, amíg a feltámadáskor újra kinyitják. Mivel a halál átlátszó, ezért a halottak nem érzékelik az idő múlását, nekik úgy tűnik, hogy a feltámadás hajnala a haláluk utáni pillanatban jelen el. A hívők a halál nyereség; nincs több kártékony, megpróbáltatás és bánat. A feltámadás pedig a dicső halhatatlanság ajándéka.

8.

Á

White: A nagy kézdelem, 496. oldal.

9.

Â

â€žDeath", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 278. oldal; vÃ¶l. Questions on Doctrine, 524. oldal.

10.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad., 935. oldal.

11.

Â

Questions on Doctrine, 67-68. oldal.

12.

Â

â€žResurrection", SDA Bible Dictionary, jav. kiad.,
936. oldal.